

Het leed van Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen

Vóór mei 1980, toen Frank De Raeve in een uitgebreid artikel in 'Natuurreservaten', de botanische glorie bezong van Groenendijk (Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen in Oostduinkerke) lag het duingebied al jaren verzonken in de anonimiteit. Het leek een vergeten stukje grond waarvan de natuurbehoudswaarde alleen aan een enkeling bekend was. De 'Kerkehofduinen', want zo heten ze ook in de volksmond, waren toen echter een gewaardeerd wandel terrein, waar het altijd rustig was en waar kinde-

ren zonder gevaar konden rondhollen. Vlak na de Tweede Wereldoorlog was er echter al een solide basis gelegd voor de huidige problemen. De gemeente Oostduinkerke werd slachtoffer van de verkavelingsepidemie. Het vochtige weidencomplex ten noordwesten van Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen werd de nieuwe wijk 'Mariapark'. Ook Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen werd verkaveld, tweemaal zelfs (!), en er bestond een Bijzonder Plan van Aanleg (B.P.A. van 29 juli

1952), dat meer dan 25 jaar in de kast bleef sluimeren. Het werd gerust gelaten - niet vergeten - maar de ingewikkelde eigendomsstructuur, veroorzaakt door de originele wijze van verkavelen, was lange tijd voldoende om de zaak op de lange baan te schuiven. Er was geen haast bij, vermits het B.P.A. in het gewestplan toch als uitbreidingszone opgenomen was. In 1980 bereikte ook in Oostduinkerke (ondertussen Koksijde geworden) de woningnood 'het alarmpeil'.

Er werd een enquête uitgevoerd via de pers, om na te gaan hoeveel mensen in Oostduinkerke zouden komen wonen als ze er ook konden bouwen. Het resultaat van deze vrijblijvende antwoorden goldt als 'bewijs' dat de woningnood niet meer over het hoofd mocht gezien worden. De verkaveling Amanswalle-Koningstraat werd uitgevoerd en B.P.A. Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen was wéér daar; en omdat dat zo populair stond werden ook hier sociale woningen ingetekend.

Vanaf toen is alles sneller verlopen:

- *mei 1980*: F. De Raeve publiceert 'Groenendijk, of haalt Vlaanderens botanisch meest belangwekkend natuurmonument 1981?' in *Natuurreservaten 1980/2*. Terzelfder tijd wordt door de vereniging een actie ingezet voor het behoud van het terrein. Heel wat mensen betuigden hun sympathie of speelden belangrijke informatie door.
- *4 september 1980*: de werkgroep 'Natuurbehoud en Landbouw' van de Vlaamse Executieve brengt een werkbezoek aan het gebied.
- *29 november 1980*: ter gelegenheid van de inhuldiging van de Blankaart kondigt Minister Galle de voorlopige rangschikking aan voor 9 maand, met ingang van 1 december. Hierop stromen tientallen bezwaarschriften binnen bij de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg.
- *20 september 1981*: tijdens

de Nationale Natuurbeschermingsdag te St.-Pieters Rode meldt Minister Galle de definitieve rangschikking van Groenendijk als landschap.

- De gemeente Koksijde gaat in beroep bij de Raad van State. Zij hanteert hierbij vooral het argument 'sociale woningbouw'.

- Ondertussen daagt een nieuwe bedreiging op: de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht wil water winnen in het Bos van Hannecart (noordelijk van O.L.V. ter Duinen). De invloed hiervan dreigt ook O.L.V. ter Duinen aan te tasten.

- De vereniging laat niet los en scoort resultaat: de Vlaamse Executieve geeft opdracht voor een hydrogeologisch onderzoek...

- *5 juni 1982*: de B.N.V.R.-Duinendag te Oostduinkerke benadrukt de actie voor het behoud, nu voor beide terrei-

nen. Deze dag vindt ruime weerklank bij radio en schrijvende pers.

- *zomer 1982*: in opdracht van de Vlaamse Executieve wordt met een onderzoek naar de biologische waarden van Groenendijk gestart.

- *januari 1983*: Minister Lenssens beslist, op basis van voorlopige resultaten van dit onderzoek, dat er geen uitbatingsvergunning wordt verleend voor het pompen van water en waarschuwt de promotoren van de waterwinning via de pers dat 'helemaal geen vergunning is afgeleverd voor grondwateronttrekking' en verder 'de eerste resultaten van deze studie wijzen erop dat de plantegroei in dit gebied vrij uniek is en dat de wijziging van de grondwaterstand ernstige gevolgen kan hebben voor dit biotoop'. Ook van de laatste zin in het communiqué nemen we graag akte: 'Het is immers de zorg van de Gemeen-

schapsminister geen waardevolle natuurgebieden te moeten opofferen wanneer alternatieven inzake drinkwaterproductie voorhanden zijn'. Het lijkt er op dat de strijd voor het behoud van Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen en het Bos van Hannecart eindelijk beslecht is in het voordeel van het natuurbehoud. Het is alleen jammer dat de bouwvergunning voor een pompstation nog steeds losgezien wordt van een uitbatingsvergunning. Zo kan het gebeuren dat eind januari 1983 de aanbesteding uitgeschreven wordt voor de bouw van een ontijzeringstation. Op zijn minst een beetje vreemd in het licht van de mededeling van Minister Lenssens.

Natuur- en Vogelreservaten zal er over waken dat ook deze hinderpaal geen roet in het eten komt strooien. □

